

[A. C. Mortensen.]

Jeg i mine første Bemærkninger udtalte Haabet om, at Kreditforeningerne vilde udnytte denne Bemyndigelse. Jeg er heller ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Krag, naar han siger, at han ikke er uenig med de Folk, der hævder, at Kreditforeningerne er for forsigtige; det forekommer ogsaa mig, at det er de undertiden.

Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at jeg ikke havde belagt min Bemærkning om, at Regeringens Bestræbelser for at fremme Byggeriet havde været heldige, med Beviser. Naar jeg ikke gjorde det, var det, fordi jeg ikke troede, det var nødvendigt. Der er i den sidste Tid fremkommet saa mange Oplysninger om, hvor mange Lejligheder der er planlagt, og om, hvor mange man er i Færd med at bygge i Øjeblikket, sammenlignet med Forholdene for et Aars Tid siden, og dem troede jeg alle Medlemmer, ogsaa det ærede Medlem Hr. Grønning, kendte. Nu nævnte den højtærede Minister nogle Tal fra København, men det er jo ikke blot her, der udvises en stærk Aktivitet med Hensyn til Byggeriet, det er ogsaa ude i Provinsen. Jeg kan nævne, at i den By, hvor jeg bor, har der aldrig nogen Sinde i Byens Historie været saa stærkt Byggeri, som der vil blive i den Sommer, vi gaar ind i. Alene i et Bygningskommissionsmøde forleden godkendtes Byggefotagender med 120 nye Lejligheder; det er et overordentlig stærkt Byggeri i en saa lille By som Viborg. Derfor er det med god Ret, naar jeg hævder, at Regeringens Bestræbelser for at fremme Byggeriet og dermed Beskæftigelsen har været heldige.

Krag: Jeg vil ganske slutte mig til den af den højtærede Minister udtalte Glæde over den Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet her i Tinget. Jeg synes, at den højtærede Minister saa lidt for mørkt paa det ærede Medlem Hr. Grønning og hans Indvendinger mod Lovforslaget. Jeg forstod nok, at det ærede Medlem Hr. Grønning nærrede visse Betænkeligheder, men jeg havde den for mig glædelige Oplevelse, at det ærede Medlem jo erklærede, hvad der i og for sig ikke er almindeligt i dette høje Ting, at der var rokket ved disse Betænkeligheder ved den Redegørelse for Lovforslagets Indhold og Maal, som jeg havde tilladt mig at give fra denne Plads. Derfor vil jeg tro, at vi, naar nu det ærede Medlem faar sovet paa det og tænkt yderligere over Situationen, tør forvente, at det ærede Medlem og hans Parti vil støtte dette forstandige Lovforslags Gennemførelse.

Er der noget, man plejer at bebrejde Realkreditten i dette Land, er det dette, at det er den mest forbenede Institution, der overhovedet findes inden for Landets Grænser, at den aldrig ved nogen Lejlighed giver Udtryk for Forstaaelse af Tidernes Vekslen og dermed af de vekslende Krav. Det lyder jo fra alle Sider, og naar man saa kommer med en beskeden, men derfor saare betydningsfuld Nydannelse, saa har vi straks Betænkelighederne, saa oprulles straks Konsekvenserne af denne Naadegave. Men jeg glæder mig over, at disse Betænkeligheder fandt et saa afdæmpet Udtryk i det ærede Medlem Hr. Grønnings Tale, at jeg indenlunde er betaget Haabet om, at dette Lovforslag kan forlade Tinget i Løbet af ganske kort Tid med enstemmig Tilslutning.

Den højtærede Minister har jo imødegaaet en Række af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Grønning fremsatte, og der er derfor ikke for mig Anledning til at komme ind paa dem. Naar det ærede Medlem Hr. Grønning siger, at der er andre Veje, ad hvilke Beskæftigelsen, ogsaa paa Byggeomraadet, kan fremmes, kunde det selvfølgelig aldrig falde mig ind at modsige det ærede Medlem. Det er jo indlysende, at det er der, og der er vistnok Veje, ad hvilke denne Nøgleindustri kunde udvikles yderligere i et betydeligt hurtigere Tempo, end der skabes Mulighed for ved dette Lovforslag. Men det nytter jo ikke i et Forhold som dette saa lidt som i næsten noget andet Forhold, at man siger: Alt eller intet, og det, der her er Tale om, er værdifuldt, det er saare værdifuldt, thi man maa jo ikke glemme, at de Laan, her er Tale om, og som altsaa maa andrage 5 pCt. af den udstedte Kasseobligationsmasse, løber kun kort, kun et Par Aar, saa nye 5 pCt. kan gennem den 60 Aars Periode udstedes. Det er muligt, at man derigennem, efterhaanden som Tiden gaar, kan naa til at støtte en meget stor Procentsats af de Byggefotagender, der bliver Tale om i denne Periode, gennem den Billiggørelse af Finansieringen, som bliver mulig ved dette Lovforslags Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, for hvis Tilslutning jeg takker, havde ganske Ret i, at for Landbrugets Byggeri kommer Loven maaske ikke til at betyde noget meget væsentligt. Men den kan dog ogsaa faa Betydning i saa Henseende, forudsat at Landkreditforeningerne vi søge den Bemyndigelse, som der her gives dem Mulighed for at faa. Men selvfølgelig, det bliver for Byggeriet og ganske særlig